కవితా కౌముది

అక్షరం

డా.గంధ్ర లక్ష్మణరావు

మనోభూమిక ఆర్ద్రమైనపుడు
అంకురించేది అక్షరం
సమాజం స్తంభించినపుడు
చైతన్యకెరటం అక్షరం
చైతన్యం ప్రవహించినపుడు
ఉత్తుంగతరంగం అక్షరం
ఉద్యమం ఉదయించినపుడు
మధ్యాహ్న మార్తాండ చండప్రచండం అక్షరం
బాధాతిమిరాలు కమ్మినపుడు
ఓదార్పు కిరణం అక్షరం
ఆనందం జలపాతమైనపుడు మధురగీతమయ్యేది అక్షరం
అపసవ్యంగానో అక్రమంగానో నడుస్తున్నపుడు
అసలైన దిశను నిర్దేశించేది అక్షరం
పశు ప్రవృత్తి విజృంభించినపుడల్లా
ఋషితత్వాన్ని తడిమి చూపేది అక్షరం
అనుభవాలకు, ఆలోచనలకు
ఆశయాలకు, ఆచరణలకు
అనంత మానవ ప్రయాణానికి
అచ్చమైన సాక్ష్యం అక్షరం
రంగులకు భంగిమలకు
పొంగులెత్తే భావాలకు
పోతపోసిన రూపం అక్షరం
బ్రతుకు నీరసంగా నీరవంగా మారుతున్నపుడు
పలుకు తోడయి సారసంగా సుస్వరంగా నిలిపేది అక్షరం
కాలగతిలో పరిణామాలెన్ని ఎదురైనా
క్షరం కాని సత్యం అక్షరం..! ***

అమ్మ అక్కడే ఉంది
బి.హెచ్.గవాస్కర్, కువైట్

అమ్మ అక్కడే ఉంది..

నీకీ జీవితం ప్రారంభమైనప్పుడు, నీకీ ప్రపంచం కొత్తైనప్పుడు
నీకు ఆకలైనప్పుడు, పక్క తడిసినప్పుడు, నిద్ర వచ్చినప్పుడు
అమ్మ అక్కడే ఉంది..
నీవు నడక నేర్చినప్పుడు, నీకు నడత నేర్పినప్పుడు
ఉషోదయాన నిన్ను పక్కమీద నుండి లేపినప్పుడు,
నిన్ను బడికి పంపినప్పుడు
అమ్మ అక్కడే ఉంది..
నీ చదువు సంధ్యల్లో సాయపడ్డప్పుడు, నీ మంచి చెడుల్లో
మార్గదర్శైనప్పుడు
రాత్రుళ్ళు నీతో ప్రార్థనలు పలికించినప్పుడు,
నిద్రలో పీడకలల నుండి నిన్ను ఓదార్చినప్పుడు
అమ్మ అక్కడే ఉంది..
నీ అభిప్రాయాలను వినడానికి, నీకు సలహాల నివ్వడానికి
నీ మనసు గాయపడ్డప్పుడు, దెబ్బతిన్నప్పుడు,
నీకు స్థైర్యాన్నివ్వడానికి
అమ్మ అక్కడే ఉంది..
ఈ ఉన్నతిని, భోగభాగ్యాలను కళ్ళారా చూసి
ఊర్ధ్వలోకాలకేగినా, ఆ ప్రేమ అమరంగా అక్కడే ఉంది
నీ హృదయంలో ఉంది..అమ్మ అక్కడే ఉంది.!! ***

స్వార్థం
సన్నిహిత్, హైదరాబాద్

చెలీ-
పూలకు తెలియని పరిమళం
నీ మేనికి సొంతం,
కోయిలకెరుగని రాగం
నీ స్వరమున పదిలం,
భాషకు తెలియని మధురం
నీ పలుకుల అందం,
హొయలొలికే నీ గమనం
పారే నదులకు పాఠం,
విరజిల్లే తారల తళుకులు
నీ నవ్వుకు సొంతం,
కానీ-
నీ మనసుకు తెలియని ప్రేమ
నీపై నే కురిపించే ప్రేమ
నాకే సొంతం,
అది నేను పెంచి పోషించిన
నా తియ్యటి స్వార్థం!

***

హృదయ మథనం
విజయ చావలి,ఆస్ట్రేలియా

కదిలిస్తే హృదయ మథన మౌతుంది
కలిపి రాస్తే కథ లవుతాయి
వినిపిస్తే వ్యధ లవుతాయి
చెదిరి గొంతు కలిపితే చేదు నిజాలవుతాయి..!
కూలి కోసం
కూటి కోసం
పొట్ట పట్టుకు తిరిగే
బడుగు జీవులను
వారి వేతనంలో వాటా కొట్టే వారి గూర్చి
కదిలిస్తే హృదయ మథన మౌతుంది..!
మాట నమ్మి
మూటలమ్మి
నమ్మిన వారిని వంచించి
తోటి వారిని సందేహించి
వాడెవడో చేయి కలిపి నడుస్తాడని
మాయమైన మగాడి కోసం వెదకి వేసారి
అమాయకంగా
ఆశాజనకంగా
పట్నం చేరిన పడతిని
కదిలిస్తే హృదయ మథన మౌతుంది..!

వున్న వూరికి దూరంగా
కన్నవారికి ఆధారంగా
నిలవాలని వుద్యోగంలో స్థిరపడాలని
కళ్ళనిండా ఆశలతో కలిసి వచ్చి
వున్నదంతా వూడ్చి పెట్టి కదలి వచ్చిన
నిరుద్యోగిని పరారైన దళారీ గూర్చి
కదిలిస్తే హృదయ మథన మౌతుంది..!
పైస పైస కూడబెట్టి
నిలవగలిగిన చిన్న వ్యాపారస్తుడ్ని
ప్రకృతి కోపాగ్నిలో మసి మాడై
వున్నదంతా వరదల్లో మాయమై
నిలువనీడ లేని గరీబు జనాన్ని
కదిలిస్తే హృదయ మథన మౌతుంది..!
ర్యాంకు లో సీటు గెలిచి
ఎంతో సాధిద్దామని కాలేజి చేరిన
యువతిని ఓ యువకుడు
ప్రేమా దోమ అంటూ వేధించి
వినకుంటే వేసారి కత్తివేటుకు గురి చేస్తే
పలకరిస్తే బావురుమన్న తల్లితండ్రులను
కదిలిస్తే హృదయ మథన మౌతుంది..!

సంకెల
కె.క్యూబేవర్మ, విజయనగరం

ఏదో ఖాళీతనం వెంటాడుతోంది..
దాపరికం లేనితనం
కాలు నిలవనీయడంలేదు..
ఆవరించుకున్న మబ్బులనుండి జారే
తేనె చినుకులకై ఆత్రంగా పైకి చూపు..
హఠాత్తుగా మెరిసిన మెరుపు
గురిచూసి గుండెల్లో దించిన బాణం...
వేలిచివర మిగిలిన చివరి బొట్టు
తిరిగి ఒళ్ళంతా పాకి
నిలబెడుతున్న క్షణం..
రవ్వంత వెలుగుతో సృష్టిస్తున్న
కాంతివలయం!
పొందికలేని పదాల కవితమల్లే
చిందర వందరైన లోచనల గుబురునుంచి
బయటపడలేనితనం!
పరుగు కోసం వేసిన మొదటి అడుగు.
మడమకు అడ్డంగా పడి చీరుతున్న సంకెల ?

***

జీవితం
జె.బి.వి.

జీవితం
మూడక్షరాల నిండుసున్న
నీ ఆశ, కృషి నిర్ణయిస్తాయి
నీ అంకె విలువెంతో
నీ గుండె బరువేమిటో
నీ ఆలోచన స్థాయి ఎంతో!
జీవితం
మూడు రోజుల పండగ
అశాశ్వతంలో శాశ్వతత్వం కోసం
మనిషి పడే ఆరాటంతో
వేసుకొనే రంగురంగుల రంగ వల్లికలు
చేసుకొనే సంబరాల పరంపరలు!
జీవితం
పంచ రంగుల కల
కట్టుకున్న మేడలు
చెప్పుకున్న మాటలు
కనురెప్ప పాటులో
చెక్ చెప్పేస్తాయి
మనిషిని దిగ్భ్రాంతుడిని చేసేస్తాయి

***

చెట్టు - మెట్టు
న్యాయపతి వెంకటమణి, విశాఖపట్నం

చెట్టు నా ఆదర్శం అనుకోమంటే చక్కగా ఒప్పుకుంటాను కాని
మెట్టు నా ఆదర్శం అంటె మనసు పాడు చేసుకుంటాను
వసంతం వచ్చిందంటే
చక్కగ చిగురించి పుష్పించి ఫలించి
చిన్నారుల కందించి తృప్తి చెందుతుంది చెట్టు
ఆ త్యాగంలోనె ఒక ఆనందం
ఆ అర్పణలోనె ఒక నిండుతనం
అనుభవిస్తుంది చెట్టు
కాని -
తనపై కాలుంచి పై పైకి వెళ్ళి
మరి తిరిగి చూడని స్వార్థపరులకు ఆలంబన మవుతుంది మెట్టు
ఒక వసంతం లేదు, ఒక తృప్తి లేదు, ఒక మార్పులేదు
మౌనంగా భరించే బాధకు ఒదార్పులేదు
అపాత్ర దానం కృతజ్ఞత లేని కొలువు
పేరు ప్రఖ్యాతులులేని వెట్టిచాకిరికి ప్రతిరూపం మెట్టు
మరి మెట్టు నా అదర్శం అనుకోమంటే వప్పుకుంటానా!?

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

కలసి నాతోడ బ్రతుకెల్ల గడపదలచి
నడచివచ్చితివడుగున యడుగు వైచి
అడుగు వెట్టితి నా యింటి గడప యందు
కోరి తల్లిదండ్రులకు వీడ్కోలు చెప్పి

ఇపుడు నీ జీవమైన యీ గృహమునందు
ఎచట చూచిననచట పుట్టిల్లు తోచు
తల్లి లాలన కదలాడు తలపులోన
తండ్రి మాటలెప్పుడు చెవి తాకుచుండు

అక్కచెల్లెళ్ళతోనాడునాటలెల్ల
అన్నదమ్ముల సాహచర్యమ్మదెల్ల
చిన్న తనమున నేస్తాల చెలిమి యెల్ల
దినము దినమెల్ల తలపుల తిరుగుచుండు

అడుగడుగునందు పుట్టింటి నడవ తోచు
ఇంట గల వస్తుసముదాయమెల్ల తోచు
కోరి పెంచిన మొక్కలు గుర్తు వచ్చు
తలచి తలచియు నీదు కన్నులు చెమర్చు

ఎల్లరను వీడి యిచటకేతెంచినాము
ఇరువురము చేరి బ్రతుకు పండించుకొనగ
దూరమైరి నీ వారు నా వారు గూడ
పంచుకొందము సుఖమైన బాధయైన

NEW

Click here to share your comments on these poems